

dacie orzekania art. 46 ust. 1 i art. 261 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 157, poz. 1240 ze zm.), art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. e ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.);

- 2) art. 17 ust. 6 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na dokonaniu zmiany umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych poprzez zawarcie w dniu 22 kwietnia 2009 r. aneksu nr 1 do umowy z dnia 22 kwietnia 2009 r. Nr GKM.OŚ.GP.342-1/09 w sprawie zamówienia publicznego na „Budowę sali gimnastycznej na terenie Miejskiego Zespołu Szkół w (...)”, ponieważ aneksem tym wprowadzono do umowy następujące zapisy: „w § 1 Realizacja umowy w roku 2009 uzależniona jest od zwiększenia środków przez Radę Miejską z kwoty, 600.000,00 zł na kwotę 900.000,00 zł w § 2. Do czasu powyższego zwiększenia środków w budżecie umowa ulega zawieszeniu do najbliższej sesji Rady Miejskiej nie dłużej niż dwa miesiące w tej części, to jest w wysokości do 300.000,00 złotych”;

czym naruszył obowiązujący w dacie popełnienia czynu art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 ze zm.), a w dacie orzekania art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 ze zm.);

- 3) art. 15 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na zaciągnięciu w dniu 18 sierpnia 2009 r. zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia określonego uchwałą budżetową na 2009 r. Rady Miejskiej w (...), poprzez zawarcie w tym dniu umowy Nr GKM.OŚ.GP.342/09 z firmą Zakład (...), na wykonanie robót budowlanych polegających na „Budowie pompowni ścieków przy ulicy (...)” na kwotę 156.526 zł, podczas gdy zabezpieczone środki w budżecie Gminy (...) na 2009 r., w dz. 900, rozdz. 90001, § 6050, na to zadanie, wynosiły 110.000 zł. Na dzień zawarcia umowy, zaciągnięte zobowiązanie nie miało pokrycia w budżecie na kwotę 46.526 zł;

czym naruszył obowiązujący w dacie popełnienia czynu art. 36 ust. 1 i art. 193 ustawy z 2005 r. o finansach publicznych, a obecnie art. 46 ust. 1 i art. 261 ustawy z 2009 r. o finansach publicznych;

- 4) art. 17 ust. 6 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na dokonaniu zmiany umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych poprzez zawarcie w dniu 18

sierpnia 2009 r. aneksu nr 1 zmiany do umowy Nr GKM.OŚ.GP.342/09 w sprawie zamówienia publicznego na „Budowę pompowni ścieków przy ulicy (...)”, ponieważ aneksem tym wprowadzono do umowy następujące zapisy: „w § 2 Realizacja umowy, w pełnej wartości zamówienia uzależniona jest od zwiększenia środków przez Radę Miejską z kwoty 110.000,00 zł na kwotę 156.526,00 zł w § 3. Do czasu powyższego zwiększenia środków w budżecie miasta umowa ulega zawieszeniu do najbliższej sesji Rady Miejskiej nie dłużej niż do 30.09.2009 r., to jest w wysokości 46.526,00 złotych”;

czym naruszył obowiązujący w dacie popełnienia czynu art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r., Nr 223, poz.1655 ze zm.), a w dacie orzekania art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 13, poz. 759 ze zm.),

oraz wymierzono Obwinionemu karę nagany i obciążono kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł,

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 30 sierpnia 2011 r. Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych właściwy w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie otrzymał zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, w złożone przez Przewodniczącego Rady Miejskiej w (...), który działał na podstawie Uchwał Nr (...) Rady Miejskiej w (...) z dnia 27 czerwca 2011 roku.

Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych we wniosku o ukaranie z dnia 26 marca 2012 r., zarzucił (...) pełniącemu w czasie popełnienia zarzucanych czynów funkcję Burmistrza Miasta (...), popełnienie czterech czynów polegających na:

1) przekroczeniu zakresu upoważnienia poprzez zawarcie umowy z firmą (...), na wykonanie robót budowlanych polegających na „Budowie Sali gimnastycznej na terenie Miejskiego Zespołu Szkół w (...)” na kwotę 1.525.978,73zł, w terminie do dnia 12 sierpnia 2010 r., podczas gdy zabezpieczone środki w budżecie Gminy (...) na 2009 r., w dziale 801, rozdz. 80101 § 6050, na to zadanie, wynosiły 600.000 zł., natomiast na 2010 r. zadanie nie było zaplanowane. Na dzień zawarcia umowy, zaciągnięte zobowiązanie nie miało pokrycia w budżecie na kwotę 925.978,73zł., tj. czynu zdefiniowanego w art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114) – zwanej dalej ustawą,

powyższe w czasie popełnienia czynu stanowiło naruszenie art. 36 ust. 1 i art. 193 ustawy z dnia 30 czerwca 2005r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn.zm.) a obecnie art. 46 ust. 1 i art. 261 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. z dnia 2009r., Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. e ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 z późno zm.);

2) dokonaniu w dniu 22 kwietnia 2009r., aneksem nr 1 zmiany umowy Nr GKM.OŚ.GP.342-1/09 w sprawie ww. zamówienia publicznego na „Budowę sali gimnastycznej na terenie Miejskiego Zespołu Szkół w (...)”, z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, ponieważ aneksem tym wprowadzono następujące zapisy: „w §1 realizacja umowy w roku 2009 uzależniona jest od zwiększenia środków przez Radę Miejską z kwoty 600.000 zł na kwotę 900.000 zł. W §2 do czasu powyższego zwiększenia środków, w budżecie umowa ulega zawieszeniu do najbliższej sesji Rady Miejskiej nie dłużej niż dwa miesiące w tej części, to jest w wysokości do 300.000 zł, co stanowi naruszenie art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.), tj. czynu zdefiniowanego w art. 17 ust. 6 ustawy.

3) zaciągnięciu w dniu 18 sierpnia 2009 r. zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia poprzez zawarcie umowy z firmą Zakład (...), na wykonanie robót budowlanych polegających na „Budowie pompowni ścieków przy ulicy (...)” na kwotę 156.526 zł, podczas gdy zabezpieczone środki w budżecie Gminy (...) na 2009 r., w dz. 900, rozdz. 90001, § 6050, na to zadanie, wynosiły 110.000 zł. Na dzień zawarcia umowy, zaciągnięte zobowiązanie nie miało pokrycia w budżecie na kwotę 46.526 zł., tj. czynu zdefiniowanego w art. 15 ustawy,

powyższe w czasie popełnienia czynu stanowiło naruszenie art. 36 ust. 1 i art. 193 ww. ustawy z 2005 r. o finansach publicznych a obecnie art. 46 ust. 1 i art. 261 ustawy z 2009 r. o finansach publicznych;

4) dokonaniu w dniu 18 sierpnia 2009 r., aneksem nr 1 zmiany umowy Nr GKM.OŚ.GP.342/09 w sprawie ww. zamówienia publicznego na „Budowę pompowni ścieków przy ulicy (...)”, z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych, ponieważ aneksem tym wprowadzono następujące zapisy: „W §2 realizacja umowy w pełnej wartości zamówienia uzależniona jest od zwiększenia środków przez Radę Miejską z kwoty 110.000 zł. na kwotę 156.526,00 zł. W §3 do czasu powyższego zwiększenia środków w budżecie miasta umowa ulega zawieszeniu do najbliższej sesji Rady Miejskiej nie dłużej niż do 30.09.2009r., to jest w wysokości 46.526,00 złotych”, co stanowi naruszenie art. 144 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych i wyczerpuje znamiona art. 17 ust. 6 ustawy.

Rzecznik wnosił o wymierzenie Obwinionemu, za ww. czyny kary nagany.

Regionalna Komisja Orzekająca po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 5 lipca 2012 r. działając w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, na podstawie art. 42 ust. 1, art. 46 pkt 4, art. 51, art. 135 ust. 1 ustawy uznała, że Obwiniony (...) naruszył dyscyplinę finansów publicznych określoną w:

1) art. 15 ustawy. polegającą na zaciągnięciu w dniu 22 kwietnia 2009 r. zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia poprzez zawarcie w tym dniu umowy Nr GKM.OŚ.GP.342-1/09 z firmą (...), na wykonanie robót budowlanych polegających na „Budowie sali gimnastycznej na terenie Miejskiego Zespołu Szkół w (...)” na kwotę 1.525.978,73 zł;

2) art. 17 ust. 6 ustawy, tj. dokonaniu zmiany umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych poprzez zawarcie w dniu 22 kwietnia 2009 r., aneksu nr 1 do umowy z dnia 22 kwietnia 2009 r. Nr GKM.OŚ.GP.342-1/09 w sprawie zamówienia publicznego na realizację zadania „Budowa sali gimnastycznej na terenie Miejskiego Zespołu Szkół w (...)”;

3) art. 15 ustawy, poprzez zaciągnięcie 18 sierpnia 2009 r. zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia określonego uchwałą budżetową na 2009 r., poprzez zawarcie w tym dniu umowy Nr GKM.OŚ.GP.342/09 z firmą Zakład (...), na wykonanie robót budowlanych polegających na "Budowie pompowni ścieków przy ulicy (...)”;

4) art. 17 ust. 6 ustawy, poprzez dokonanie zmiany umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego z naruszeniem przepisów o zamówieniach publicznych poprzez zawarcie w dniu 18 sierpnia 2009 r., aneksu nr 1 zmiany do umowy Nr GKM.OŚ.GP.342/09 w sprawie zamówienia publicznego na „Budowę pompowni ścieków przy ulicy (...)” i działając na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy, wymierza Obwinionemu łączną karę nagany.

Działając zaś na podstawie art. 167 ust. 1 ustawy, w zw. z art. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2011 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr 291, poz. 1707) obciążyła Pana (...) - kosztami postępowania w wysokości 291,71 zł.

Regionalna Komisja Orzekająca, analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, doszła do przekonania, iż Obwiniony w pełni świadomie popełnił przypisane niniejszym orzeczeniem czyny. Zawierając przedmiotowe umowy a tym samym zaciągając ww. zobowiązania, Obwiniony doskonale wiedział o brakujących w budżecie Miasta (...) na 2009 r. środkach finansowych w pełnej wysokości zabezpieczających realizację tych zadań o czym świadczy fakt dokonania aneksami zmian zawartych umów w tym samym dniu, co zawarte umowy. Również świadomie Obwiniony podpisał aneksy, których dotyczy orzeczenie.

Jak wynika z uzasadnienia, RKO nie znalazła podstaw do uwzględnienia wniosku Obwinionego o uniewinnienie. Wskazała jednocześnie, iż pilna potrzeba wykonania objętych postępowaniem inwestycji dla dobra społeczeństwa Gminy nie może sankcjonować ich realizacji wbrew obowiązującym przepisom prawa. Zaspokojenie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, które mają być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami, a organem wykonawczym jest burmistrz, którego obowiązkiem jest przestrzeganie obowiązujących norm prawnych przy realizacji tych zadań.

RKO wskazała, że w czasie pełnienia funkcji Burmistrza, Obwiniony mógł i powinien posiadać niezbędną wiedzę umożliwiającą prowadzenie gospodarki finansowej bez łamania prawa. Natomiast naruszenie podstawowych zasad gospodarki finansowej jednostki sektora finansów publicznych, w żadnej mierze nie można sankcjonować działania niezgodnego z przepisami prawa. Przepisy dotyczące finansów publicznych i zamówień publicznych są jednymi z podstawowych aktów prawnych, które kierownik jednostki sektora finansów publicznych obowiązany jest znać i stosować. RKO wyraziła w uzasadnieniu do wydanego orzeczenia, że w pełni podziela stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, iż

osoby na stanowiskach kierowniczych odpowiedzialne za gospodarkę finansową powinny same wykazywać niezbędną wiedzę i orientację prawną w podstawowych uregulowaniach prawnych, które wiążą się z funkcjonowaniem kierowanej przez siebie jednostki (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Sygn. akt III SA/Wa 1730/04).

RKO nie zanegowała ważności zadań objętych niniejszym orzeczeniem, ale potwierdziła fakt realizacji tych zadań, niezgodnie z obowiązującymi przepisami prawa regulującymi gospodarkę finansową jednostki.

RKO zwróciła uwagę, że w sferze publiczno-prawnej nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane, jest dozwolone”, lecz zasadę „dozwolone jest to, co prawo wyraźnie przewiduje”. Jednostkom sektora finansów publicznych wolno zatem to, na co zezwalają ustawy (uchwała nr 178/XXXIV/04 Kolegium RIO w Katowicach z dnia 27 października 2004 r., OwSS 2005/1/35; LEX nr 135328). Ta sama zasada znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowym (np. wyrok NSA z dnia 24 maja 1993 r. III SA 2017/93, ONSA 1993 r. nr 4 poz. 13, wyrok NSA z dnia 20 marca 2000 r. II SA/Ka2407/99, „Finanse Komunalne” 2000 r. nr 4, s. 45-50, wyrok WSA z dnia 4 sierpnia 2010 r., Nr V SA/Wa739/10).

Zdaniem Komisji Orzekającej I Instancji należało podkreślić również, że warunkiem stwierdzenia, iż naruszono dyscyplinę finansów publicznych nie jest wyłącznie zaistnienie wymiernej szkody dla budżetu. Dobrem chronionym w przepisach regulujących odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest także ład prawny systemu finansów publicznych. Wszystkie naruszenia prawa określone, jako naruszenie dyscypliny finansów publicznych tak w dacie ich popełnienia przypisanych czynów, jak w dacie orzekania określone w ustawie, zostały przez ustawodawcę uznane za szkodliwe dla niniejszego ładu prawnego. Stanowisko takie przyjęła również Główna Komisja Orzekająca w swoim orzecznictwie (DF/GKO/Odw. - 127/163/2003).

RKO uznała, iż w oparciu o zgromadzony i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy, wina Obwinionego została w przedmiotowym zakresie udowodniona i nie budzi wątpliwości fakt, iż Obwiniony naruszył dyscyplinę finansów publicznych.

Za przypisane czyny RKO, działając na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy, wymierzyła Obwinionemu (...) łączną karę nagany.

Jak wynika z uzasadnienia RKO, przy wymiarze kary wzięła pod uwagę okoliczności łagodzące jak i fakt, iż Obwiniony nie był wcześniej karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ale i okoliczności obciążające takie jak: wartość zaciągniętych

zobowiązań, rangę naruszonych podstawowych przepisów prawa regulujących gospodarkę finansową jednostek sektora finansów publicznych, w tym podstawowych zasad, mnogość czynów popełnionych przez Obwinionego w 2009 r., świadomość działania Obwinionego oraz negatywną opinię w zakresie wywiązywania się Pana (...) z obowiązków służbowych.

RKO, w uzasadnieniu do orzeczenia wyraziła przekonanie, że przeprowadzone postępowanie wobec Obwinionego oraz wymierzona kara przyczyni się do umocnienia właściwej postawy oraz wytworzą przekonanie, że naruszenie ustalonego porządku prawnego spotyka się z odpowiednią reakcją.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 167 ust. 1 ustawy.

W dniu 6 sierpnia 2012 r. wpłynęło odwołanie Pana (...) od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej. W odwołaniu tym Obwiniony wniósł o zmianę orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej lub o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Warszawie.

Nie kwestionując ustaleń Komisji w zakresie stanu faktycznego sprawy, Obwiniony podniósł, że przy wymierzaniu kary za naruszenie dyscypliny finansów publicznych należy brać pod uwagę stopień zawinienia działania, jak również skutki finansowe dla budżetu spowodowane naruszeniem dyscypliny finansów publicznych. W uzasadnieniu do złożonego odwołania Obwiniony wskazuje, że zgodnie z art. 28 ustawy, nie dochodzi się odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, którego stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy, zaś zgodnie z ust. 2 ustawy, przy ocenie stopnia szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych, uwzględnia się wagę naruszonych obowiązków, sposób i okoliczności ich naruszenia, biorąc pod uwagę w szczególności:

- wysokość uszczuplonych środków publicznych,
- kwotę środków publicznych niewpłaconych lub niezwróconych na właściwy rachunek budżetu państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych;
- kwotę środków publicznych wydatkowanych bez upoważnienia lub z jego przekroczeniem, albo niezgodnie z przeznaczeniem,

– wysokość zobowiązań zaciągniętych bez upoważnienia lub z jego przekroczeniem, kwotę odsetek, kar i opłat zapłaconych wskutek zwłoki w opłaceniu należności. Obwiniony wskazał, iż wszystkie jego działania w zakresie zawieranych umów o realizację inwestycji komunalnych w 2009 r., będące przedmiotem postępowania o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, czynione były dla dobra Gminy i jego mieszkańców, a realizowane w tym obszarze inwestycje były niezbędne dla właściwego funkcjonowania miasta. Faktem bezspornym zdaniem Obwinionego jest, to że działaniem swoim nie naraził on budżetu miasta na jakiegokolwiek szkody i w żaden sposób nie uszczuplił jego dochodów.

Jedyną nieprawidłowość, jaką, zdaniem Obwinionego, można mu zarzucić, stanowi zawarcie umów o wykonanie zadań inwestycyjnych w trybie ustawy - Prawo zamówień publicznych w sytuacji, gdy środki finansowe w budżecie zabezpieczone były na dzień zawierania umów w wysokości niższej niż te, na które opiewały umowy. Obwiniony podkreślił jednocześnie, że dla realizacji budżetu w 2009 r. nie miało to żadnego znaczenia. Istotny dla Obwinionego jest również fakt, iż w każdym przypadku Rada Miejska podejmowała uchwały zwiększając środki w budżecie z przeznaczeniem na konkretne inwestycje.

Jednocześnie Obwiniony wyraził przekonanie, że Regionalna Komisja Orzekająca, wymierzając mu bardzo dotkliwą karę w postaci nagany, nie wzięła pod uwagę składanych wyjaśnień i nie odniosła się do stopnia Jego winy w sprawie. Zdaniem Obwinionego, wymieniona mu kara nagany jest w świetle złożonych wyjaśnień zbyt surowa, bardzo krzywdząca.

W dniu 25 października 2012 r., odbyła się przed Główną Komisją Orzekającą rozprawa, na którą stawił się Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych - Robert Wydra i Obwiniony - (...). Obwiniony podtrzymał wniesione odwołanie i wnioskował o uniewinnienie. Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych wniósł o oddalenie wniesionego przez Obwinionego odwołania i utrzymanie w mocy orzeczenia Komisji Orzekającej I instancji.

Główna Komisja Orzekająca stwierdziła, że w przedmiotowej sprawie bezsporny jest stan faktyczny. GKO, analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, doszła do przekonania, iż Obwiniony popełnił przypisane zaskarżonym orzeczeniem czyny. Zawierając przedmiotowe umowy, a tym samym zaciągając ww. zobowiązania, Obwiniony wiedział o

brakujących w budżecie Miasta (...) na 2009 r., środków finansowych na zaspokojenie w pełnej wysokości realizacji przedmiotowych zadań. Świadczy o tym między innymi fakt dokonania aneksami zmian zawartych umów w tym samym dniu, w którym zawarto te umowy. Bez znaczenia jest w omawianej sprawie, w ocenie GKO, że Obwiniony informował Radę Miasta, jak się wyraził, w rozmowach kularowych, o tym, iż zadania opiewać będą na kwoty wyższe niż zabezpieczone w budżecie. Kluczowym bowiem dla legalności takiego działania, tj. posiadania upoważnienia do podpisania umów zaciągających zobowiązania jest fakt zabezpieczenia odpowiednich, czyli pełnych kwot w budżecie. Podnoszony przez Obwinionego argument, iż przed podpisaniem umów opierał się na wykładni orzeczeń GKO (sygn. orzeczeń GKO – DF/GKO-Odw.20/27/2006/326 z dnia 7 września 2006 r. oraz DF/GKO-Odw.35/46/2005/331 z dnia 7 listopada 2005 r.) również nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem orzeczenia przytoczone przez Obwinionego dotyczyły sytuacji, gdy umowy miały charakter warunkowy i zawierały warunek zawieszający, z czym nie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, gdyż zadania objęte zaskarżonym orzeczeniem mają inny charakter i brak jest w nich elementów etapowości. Sam Obwiniony, w toku rozprawy toczącej się przed GKO przyznał, że obecnie widzi różnicę pomiędzy przypadkami opisanymi w cytowanych przez niego orzeczeniach GKO, a sytuacją będącą przedmiotem niniejszych rozważań.

Powoływanie się przez Obwinionego na art. 69 § 2 KC, zgodnie z którym „postanowienia umowy nie precyzują dokładnie wejścia umowy dla poszczególnych etapów, jednakże w umowach należy badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy” nie może stanowić w sferze finansów publicznych i obowiązującej ustawy o zamówieniach publicznych, podstawy do zawierania umów, na skutek których zaciąga się zobowiązania ponad kwotę planowaną w budżecie na dany wydatek.

GKO nie podziela również zarzutu podnoszonego przez Obwinionego w złożonym odwołaniu w zakresie wymierzenia przez Komisję Orzekającą I instancji zbyt surowej kary, nie uwzględniającej złożonych przez Obwinionego wyjaśnień. Zgodnie bowiem z orzeczeniem GKO sygn. BDF1/4900/48/54/11/1615 z dnia 11 lipca 2011 r. (LEX nr 895966), które Komisja w pełni podziela, nadzwyczajne złagodzenie kary lub odstąpienie od jej wymierzania jest zawsze fakultatywne. Uprawnienie do złagodzenia kary leży więc po stronie komisji orzekającej, zaś obwiniony nie może wymagać od komisji jego zastosowania. Dotychczasowa niekaralność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie stanowi samodzielnej przesłanki zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary, gdyż nie jest to

żadna okoliczność szczególna ani wyjątkowa. Jak wynika z uzasadnienia, Komisja Orzekająca I instancji przy wymiarze kary Obwinionemu (...) wzięła pod uwagę okoliczności łagodzące, jak również fakt, iż Obwiniony nie był wcześniej karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, przy czym oceniła również okoliczności obciążające Obwinionego, takie jak: wartość zaciągniętych zobowiązań, rangę naruszonych podstawowych przepisów prawa regulujących gospodarkę finansową jednostek sektora finansów publicznych, w tym podstawowych zasad, mnogość czynów popełnionych przez Obwinionego w 2009 r., świadomość działania Obwinionego oraz negatywną opinię w zakresie wywiązywania się Pana (...) z obowiązków służbowych. GKO bezspornie stwierdza więc, iż bezprzedmiotowy jest zarzut Obwinionego, że RKO nie dokonało takiej oceny przy wymiarze kary nagany, która jest dopiero druga w hierarchii katalogu kar znanych ustawie. GKO stwierdza jednocześnie, iż Regionalna Komisja Orzekająca dokonała właściwej oceny stanu prawnego w okresie popełnienia przypisanych czynów, przeanalizowała niniejsze w oparciu o art. 24 ust. 1 ustawy, który nakazuje, by, rozpoznając i oceniając popełniony czyn, stosować przepisy ustawy obecnie obowiązującej chyba, że przepisy obowiązujące w chwili popełnienia czynu były względniejsze dla sprawcy. Do oceny popełnionych czynów Komisja Orzekająca prawidłowo zastosowała przepisy obowiązujące obecnie uznając, iż stan prawny obowiązujący w chwili popełnienia czynów nie był względniejszy dla sprawcy.

Dlatego też GKO nie znalazła podstaw do zmiany orzeczenia wydanego w postępowaniu, Komisji Orzekającej I instancji, a zarzuty i argumenty podniesione w odwołaniu są chybione i nie zasługują na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.